

Gottlob Friedrich Seligmann

**Rector Academiae Rostochiensis, Gottlob Friedecus Seligmann/ Metaph. & Phys.
Prof. ... Ad frequentandas ex merito Exequias ... Margaretæ, natae Meviae,
Coniugi ... Desideratissimæ, Una cum recens-nata Filiola, Anna Abs Moestissimo
Viduo & Patre, Viro ... Jacobo Lembken/ U.I.D. & Antecessore huius Academ. ...
paratas, Omnium Ordinum ac Dignitatum Cives Academicos ... vocat atq[ue]
excitat**

Rostochii: Wepplingius, [1684]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770472370>

Druck Freier Zugang

C. D!
RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS;
GOTTLOBFRIEDE-
RICUS Seligmann /

Metaph. & Phys. Prof. Facult. Philos. Decan. Templi Cathedr.
Archidiac. & ap. Lipsiens. adhuc Ducalis Collegiatus,
Ad frequentandas ex merito

EXEQVIAS,

Nobilissima Excellentissimaque Femina.

MARGARETÆ,
natæ MEVIÆ,

CONJUGI nunc Eheu! Desideratissimæ,

Unâ cum recens-natâ FILIOLA,

A N N A

Ab: Mœstissimo VIDUO & PATRE,

VIRO Nobilissimo, Amplissimo Consultissimoque,
DN.

JACOBO Lembcke /

U. J. D. & Antecessore hujus Academi. celeberrimo,

Fautore, Collega & Amico N. honoratissimo,

piè solenniterq; paratas,

*Omnium Ordinum ac Dignitatum CIVES ACADEMICOS officiosissime
humanissimeq; vocat atq; excitat.*

ROSTOCHII,

LITERIS JOHANNIS WESLINGI, UNIV. TYPOGR.

FP Lembcke, Margareta 1684

QVANTUM hodie FU-
NUS indicimus, CIVES
honoratissimi; quantas
Exequias Vestra coho-
nestari præsentiâ expe-
rimus! Obijt CONIUG
Mœstissimi nunc cheu!
MARITI fidissima ha-
ctenus ac amœnissima.

Discessit MATER novæ SOBOLIS, paulò ante
natæ, renatæ, denatæ. Geminae spem lætitiæ
gemina interceptit jactura, geminum excepit
cum luctu desiderium. Vita, quæ danda
erat alteri, erepta prohi utrique est. Mira fa-
ta! Miræ vices ac sortes rerum! Ingredimini me-
cum, CIVES, doloris Theatrum; discenis
quam attrigua sit summæ felicitati summa infe-
licitas, expectato gaudio inexpectata tristitia.
Vix superstes ineluctabili damno MARITUS,
PATER. Quæ parere novum DOMUI IN-
CLUTÆ augmentum debuit, quid nisi lacru-
mas,

mas heu ! peperit, dum partem amplissimam
IPSA, nec sola, cadens id imminuit, quod am-
plificandum erat. Subit mentem quando hæc
meditor, triste VÆ, quod PARTURIENTI-
BUS præfagiit SALVATOR Ter OPTIMUS.
Novi, non imprecantis, ut Tertullianus matrî-
monio minus favens opinatur, sed condolen-
tis esse: durum tamen ac lamentabile (*conf.*
Chrysoft. in h. l.). Scilicet, non sufficiunt semper
multiplicando multiplicati dolores, quos in-
euntibus Conjugium supremus rerum Dire-
ctor intimavit. Est, præter infinita alia, sub
quibus gemunt, mors Iplis vicina nimis & non
rò anxia nimis. Hinc sors dura, misera, quam
rectè quiponderat, si illa insequatur, quî pos-
sit sibi abs cumulatis temperare lacrimis? Ma-
luit ter in acie stare, quàm semel pàrere Euri-
pidæa illa. quod an abs formidâ rectè dictum
s. l. linquo. Ceterum, quæ ipsam moverint, ut
istud mallet, in proclivi est, judicare. Do-
lores terruerunt etiam generosam hanc, qui
superior. sec. Ann. XLIX. aliquam nimis pu-
sillaninem. (ceus refert ex Titio Ernstius in *De-
lit. Animi Colloqv. XVI*) eò adegerunt, ut an-
tequam adessent, quod crederet intolerabiles,
se interfecere. Jam quid de morte dicendum?

quam inter & parturientem parum sapissime
interest. Loquantur Julia, Habetia, Maria
aliaque ex illustrium numero historicis me-
morata (vid. Id. Ernst. c. l.), laboribus tantis ac-
celeratam sibi mortem, ac proin tristem satis
parturientium fortunam loquentur. Digna
sunt, quæ huc transferibam Gramondi illa,
(quæ habet l. 16. p. 723.) Mortalia explet Maria
Mompenseria, Gastonis uxor, cui in excidium
vertit fecunditas, post novem menses, ex quò
nupserat, Mater est: exultat aula omnis in spem
regii seminis propagandi. Est breve gaudium,
fœtus edito clauditur vulva secundinasque retinet,
donec quinto post partum die, tabo & fœtore, ex-
tingveretur mater. En Casum, ad quem, ut
in epitaphio (p. 7. 25.) extat, heberent sensus,
quin ipsa Mors emitteret lacrimas, si haberet
oculos, unde fluere. Testamini, qui hæc legi-
tis, suspiriis pietatem, votis reverentiam, pre-
cibus amorem. Testamini Dolorem ve-
strum, utque satis testemini, largis Dolentes im-
bribus rigate tam infelicitè parturientium
memoriam! At Sancte Deus (ad Te abs
hæc dolorum inopinæve mortis tristi contem-
platione convertimur) Tuam quæ fieri per bo-
nitatem potest, ut sustollantur e vivorum me-
dio

dio, qui vitam quò largiri possent aliis, Tuæ senserunt
 Benedictionis gratiam? Lex (*Deut. XXII, 6.*) imperat di-
 missionem Matris, si pulli auferantur. Tu verò aliam ser-
 vas in se Tuos rationem, DEUS Optime, qui cum proge-
 nerata filiâ progenerantem matrem abire hinc jubes, ac
 vim mortis experiri eas, in quibus vitam spectare deside-
 rando omnes desiderant. Sic loquimur, dum carnem se-
 quimur, quam fugiunt, quæ DEI sunt: sed sic audimus
 quoque ab Apostolo repom nobis (*Rom. XI, 20*): *O ho-*
mo, Tu quis es, qui ex adverso responde s DEO? Habet,
 cur tristissima hæc, uti Lutherus (*Comment. in c. XII. Ge-*
nes.) vocat, spectacula nobis ob oculos ponat, causam
 non unam sanctissimum Numen. Admonet suæ nos
 justitiæ, & in viridi ligno observari abs nobis nonnun-
 quam vult, quæ fieri tandem, virescere si noliat, aridis
 debeant (*Luc. XXIII, 31*). Ducit in suam tam potenti ma-
 nu sapientiam, ut nostras divinæ voluntati mentes sub-
 jicere discamus. Demonstrat sese vitæ nostræ Arbitrum,
 atque hinc VÆ, VÆ immittit triste parturientibus. Fas
 igitur quidem æquumque est, ut lacrimas fundamus;
 sed fas quoque æquumque est, ut medios inter fletus, me-
 dia inter suspiria ad eum, cuius nutu hæsiunt omnia,
 submisere respiciamus. Redeo ad Monpensieriam, quæ
 moritura compellasse fertur maritum in ea verba (*vid-*
allegat. Gram. p. 723): *DEI beneficium esse, quod primâ ju-*
ventâ solvat natura debitum; innocentius morituram, quo-
citiùs; neque sibi feralem esse aspectum mortis, nisi, quod
à Viro disjungatur, quem supra vitam amet. Opus est
DEI separantis, qui junxerat: laudandum Autorem, qui
omnia pro destinatione suâ disponat in melius: coleret, ve-
neraretur, amaret hunc Deum. Vix poterant pia magis dici,
vix gratiora tristissimis mariti auribus infusurrari. DEUS
DEUS.

DEUS est, qui mori jubet homines, qui faciet quondam
uti idem revertantur in vitam. Atque in hujus nutu cura-
tius considerando si hæreamus paulo, mutari videmus
VÆ durum atque lamentabile in MAGNUM de singu-
lari felicitate PRÆCONIUM. VÆ illud corpus attingit;
mentem non macerat; urpote inter intensissimos
quoque dolores in Deo quiescentem. Nec mortem
comitatur, quæ benè potius ut sit, post acre satis certa-
men, animæ, æternumque valeat hæc, suo accessu curat.
VÆ parturientibus, nī sciant, quò se recipiant, quem ha-
beant summa in anxietate inque ipso mortis confinio
solamen ac tutamen Optimum, certissimum. In Deo
quæ sustinent, immissa abs DEO, quicquid ingruit ma-
lorum, vix ac ne vix advertunt quidem, ac si advertunt,
divinitus corroboratæ superant fortissimè. Dixerim
ferè hic (ceteris paribus) evenire, quod aliàs Panæalbus,
in Inscriptiones Thesauri argutissimi commentatus non-
nulla, de Caroli Emanuelis Sabaudi matre refert, pro
Ipsâ parturiente Sacram quandam Vercellensis Cœnobii
Vestalem dolores sibi devovisse; quæ res mira aliàs &
supra fidem ferè: DEO tamen dolores minuere vo-
lenti quid impossibile? is præsentissima quævis infortu-
nia, dum mentem tranquillat, lenire eò valet, ut pe-
nè non adesse videantur. Eò majus ergo hodiè FUNUS
indicimus, eò præstantiores Exequias frequentari cu-
pimus, quò certius dolor omnis beatè FUNCTÆ a Deo
in gaudium permutatus, quò verius PARTUS per mor-
tem citissimè Baptismum subsequutam eò tralatus est, u-
bi VÆ non amplius, sed interminabilis usque felici-
tas. Sed enim, sic malè quidem cum iis, quæ excess-
sere hinc, actum non est; at TE quod spectat, VIDUE mœ-
stissime, Tuo condolare infortunio, plusquam gemi-
no, quæ

no quis nostrum neget? Tu perpetuo TUÆ CONJUGIS, TUÆ FILIOLÆ, desiderio nunc heu! damnatus vivis; id certe Cor non tantum Tuum sed nostra quoque omnium pectora ferit & angit quàm maximè. Neque tamen desunt, quæ Tuo vulneri *συνπύριον* nostra nos suppeditare medicamina docet. Lego in funere GEIERIÆ, PRIMÆ Consummatissimi dum viveret Theologi, nunc Beatissimi, GEIERI UXORIS (A. 1654. *Lipif.*) abs Celeberrimo non minus, ac jam per plures annos etiam in *ἀγῶνι* Theologo, CARPZOVIO, materiam concionis funebreis factam fuisse (*videatur ipsa Typis excusa*) IDEAM MARITI UXORE ORBATI; inque eâ ad diem Nuptiarum, ad diem mortis, & ad diem sepulturæ LUGENTEM VIDUUM ablegari, observo. Licebit eadem nunc mihi vestigia premere; quò & historiam in Domino FUNCTÆ delineare & ex eâ, quæ in solatium cedant, excerpere commodius possim. Reduco proinde & TE, VIR Consultissime Nobilissimeque, JCte & Antecessor Inclute, Collega honoratissime, ante omnia ad DIEM Nuptiarum, inque eâ junctam Tibi, per singulare DEI beneficium, MEVIAM sisto præsen, toque sic verò de stemmate primum erimus solliciti, de quò elegantissime non ita pridem scriptum, *manere decus ejus mansurumque esse in animis hominum, in aternitate temporum, fama rerum.* Ut igitur ab iis ordiamur, quibus hanc lucem ipsa debet, illustre Nomen est, ac undiqueque celebratissimum Generosi & Magnifici VIRI, DN. DAVIDIS MEVII, Jcti summi, quem habuit quondam S. R. Mtas SVECIAE Consiliar. intimû, summum Tribunal Wismariense Vice-Præsidentem eminentissimum, **Brönnichow / Baggendorff** & Jarrentien Hereditarium &c. nunc verò in sinu suo DEUS fovet. Atque HOC PATRE gavisa fuit Tua,

VIR

VIR Excellentissimè, tum **SPONSA**, post **CONJUX**,
 nunc **BEATA**; illis Nominibus dilectissima, Conjun-
 ctissima, hoc Desideratissima. **MATREM** au-
 tem coluit Feminarum Nobilissimam omnibusque
 splendidissimam virtutibus, **MARIAM Putschin**. A-
 deo fulget prima confestim stemmatis contemplatio. Sed
 ulterius progrediundum est; sicque **AVUM** cernimus
PATERNUM, Excellentissimum, Amplissimum Con-
 sultissimumque; **VIRUM**, **DN. FRIEDERICUM MEVIUM**,
U. J. D. & Gryphicæ Academiæ Professorem Ordinari-
 um famigeratissimum, Ducalisque Consistorii Asses-
 sorem gravissimum; **AVIAM PATERNAM**, Matro-
 nam & pietatis & omnigeni Nitore feminei laude co-
 ruscantissimam, **ELISABETHAM Kaven** / quæ ce-
 lebrellimo ante hac Theologo, **DN. DAVIDI RUN-
 GIO** primis fuerat nuptiis juncta. **AVUM** videmus
MATERNUM, **VIRUM** Nobiliss. & Excellentiss. **DN.**
EMANUELEM Puz / Jctum Magnum & aula Frisi-
 cæ Consiliarium omni encomio dignissimum; **AVI-**
AM MATERNAM, Ornamentum perinsigne Femi-
 narum, **CATHARINAM Schlütters**. En verò & in
 his fulgorem maximè conspicuum! Neque tamen
 hic quoque integrum est, subsistere. Vocat en. **PRO-**
AVUS primus **PATERNUS**, **VIR** Nobiliss. Amplissimus
 atque Consultissimus **DN. THOMAS MEVIUS**, **U. J.**
D. & Acad. Gryphicæ Professor Primarius, Serenissimo-
 rumque Meclenburgi & Pomeraniæ **DUCUM** Consilia-
 rius, quin & Consistorii Ducalis Pomeran. Director; cui
 Conjux obtigerat, sexus sui Decus & Honor, **ANNA**
Salcken / Prognata **VIRO** Nobilissimo, Amplissimo
 atque Excellentiss. **DN. JOHANNE Salcken** / Cancel-
 lar, olim Pomeran. Magnif. **FUNCTÆ** Nostræ **ABAVO**,
 quem

quem Invictissimus Imperator CAROLUS V. Nobilium
 insignibus meritissimum decoravit. Vocat & alter PRO-
 AVUS PATERNUS, VIR Maximè Rever. Ampliff. & Ex-
 cellentiff. DN. BALTHASAR **Rame** / D. & Prof. apud
 Gryphisvald. Theologus, cui thalami socia fuit Excell.
 Femina, ANNA SCHURFFIA, Excell. qvoqve Jcti DN.
 HIERONYMI **Schurffs** / qvimagno olim LUTHERO
 nostro Wormatiensibus in Comitibus fidissimè adstitit,
 ex Filia Neptis. Et vocat deniqve MATERNUS PRO-
 AVUS Primus, spectatæ fidei planeqve eximius VIR,
 isqve è primariis Antvverpiensium Negotiatorum, DN.
 JOHANNES **Puz** / quem DN. VALERII **Rugen**
 Filia, ELISABETHA, ut Conjugem amavit longè æsti-
 matissimum: uti etiam alter PROAVUS MATERNUS,
 VIR Pl. Rever. & Ampliff. DN. M. SEVERINUS SCHLU-
 TERUS, Hamburgi ad Ed. Divi JACOBI Pastor, & Rev.
 Minist. totius SENIOR; cujus uxorem fuisse novimus
 virtute qvâvis fulgidissimam Feminam, MARIAM **Sun-**
ckin / Pl. Rever. & Clariff. VIRI, DN. DANIELIS **Sun-**
ken / Pastoris in Luneburg. Ducatu vigilantissimi Filiam;
 Ut reliquis prolixè enumerandis hic supersedeamus.
 Hos enim adduxisse, hæc præclarissima nomina vel re-
 culisse, cum ipsa etiam absqve additis elogiis sint satis
 illustria, sufficet: sufficet item, reperiisse etiam hic, qvòd
 alibi scriptum ritè positūqve extat: *Ne ullam futurā omni-*
nò diem esse, quæ utriusq; FAMILIÆ in GENUINORUM NO-
BILIIUM ordinem, jura & Privilegia à summis pridem Im-
peratoribus adscite, gloriam, laudem splendoremqve obli-
terare sustineat. Hæc de stemmate dicta sunt; cui adeo
 benignè benedixit DEUS, ut de tam Nobili Tibi,
 VIR Consultissime, CONJUGE gratulari posses. Ac
 est ratio qvoqve habenda temporis, qvò Mundum hunc

B

in.

intravit beatē **FUNCTA** : quod & breve quidem sa-
 tis, si totum respicias, sed eò laudabilius peractum no-
 vimus. Cœpit nimirum aurâ vitali frui Anno, qui pro-
 ximus ab eò fuit, quem fasces abs **CHRISTINA** Sveciæ
 Regina depositi fecere memorabilem i. e. **M DCLV.**
 nocte Pentecostali. Ut igitur fieret confestim Celsis-
 simi dulcissimiq; de Cœlo **HOSPITIS** ipsa, abs cœli quo-
 que Moderatore data, certa & grata habitatio, per a-
 quam regenerabatur & Spiritum, sicque demum verè
 vitali aurâ frui feliciter incipiebat. Agnoscis donum
DEI Tui, Tuo gaudio, Tuis delitijs, cum nasceretur, mox
 destinatum, Collega Excellent. Pretiosa Tibi debebat
 esse Unio, nata **MEVIA**, quæ pretiosissima erat Deo red-
 dita in Christo per Baptismum; hinc **MARGARETÆ**
 pretiosum Nomen tulit. Neque verò destituit bono
 editam omine bona indoles, cujus ab ipsis incunabi-
 lis se evidentiora indies prodebant atq; clariora subin-
 de documenta. Quæ inter sensim adolevit **NOBILIS-**
SIMORUM PARENTUM curâ, donec *ijs*, **DEO** sic vo-
 lente, ex hac vitâ migrantibus, alterum **PATREM** in **Jcto**
 longè Excell. **DN. CASPARO Schwarzkopff** Consu-
 le **Wismariens.** verè Consule & Syndico undiquaq; meri-
 tissimo; **MATRE** autem alterâ in Venerabili **VIRI** hujus,
 omni encomio Nostro Majoris, Conjuge, Matrona quâ-
 vis laude illustri, **BEATA** nostra merito veneraretur. Sic-
 que quod Natura dederat, largita *sanguinē & pulchritudi-*
nem, id augere non impedita sed excitata potius virtus in
 Amplifi. etiâ hisce Laribus, receptaculô Nostre felicissi-
 mæ, poterat, ut cum sanguinis gloriâ corporisq; decore
MENTIS HONOR optimô vinculo jungeretur. Eò
 factum, ut **AMOREM** Tuum ad se traheret omnem, **VI-**
DUE MOETISSIMÆ, ut post contracta **Wismariæ** An-
 no

no LXXIIX. sponsalia, Rostochii A. LXXIXd. 13. Februar.
 thalamum Tuum, Tuis gratissima amplexibus, ipsa latis-
 sima, promtissima ingrederetur. Quæ verò tum men-
 tem Tuam distinebant cogitationes? Quæ? nisi dextræ cu-
 juslibet fortunæ prælagia Tuo animo exoptatissimè ex-
 hilarato quævis delinearentur. Et respondit spei even-
 tus per omnia. Egit MARGARETA, quod probam,
 decebat amœnissimamque Conjugem, præfuit domui,
 Tibi marito gaudium usque extitit, omnibus bonis gra-
 tum delitium. Egit & DEUS id, quod abs summo Ma-
 trimonii Autore, hujusque etiam Directore expectari
 quibat. Conspecta quater fuit benigna ejus benedictio
 deditque primum, DAVIDEM HERMANNUM, post
 MARIAM ELISABETHAM, dehinc JACOBUM EMA-
 NUELEM per Dei gratiam, utinam diu in Familiæ tri-
 stissimæ solatium, adhuc inperflites; denique ANNAM,
 mox, postquam Christo viri per Baptismum inserta,
 sicque renata esset, denatam. Utinam verò diutius
 durasset hoc jucundissimum fœdus; Utinam restitui po-
 tuisset ipsa Mater; si tandem FILIOLÆ concedendus tran-
 quillò animo erat discessus! At enim DEO visum fu-
 it, TE, MARITE Optime, opinione omni citius in con-
 siderationem Dei, TUÆ emortalis, nunc perducere.
 Rosa erat non absimilis Nostra MEVIA, LEMBKENIA,
 rubicunda quippe, solida, succi plena & valetudinis præ-
 terea integræ ac firmæ; sed (ut habet infelicitis illius ama-
 ssi apud Theopritum querela, de rosa è vestigiò tabe-
 scente,) de NOSTRA dicendum nunc est, in optimo &
 ætatis & fortunæ flore ipsam defloruisse. Vix enim
 IIIIa Mensis hujus die, sacrâ Synaxi in ade sacrâ, sum-
 ma cum devotione, ut solebat semper, usa fuit, cum
 subsequenti IVrâ die sub vesperam malè habere incipe-
 rer. Vltâ tamen Filiolam enixa est, sed uti memora-
 Ba cum jam

tum jamjam, non diu vitalem. Et proh! IXnā. post 9. maturin. hor. spiritū & Ipsa comendavit ei, abs qvō accepit, vitamq; beatissimē finiit. Qvō morbi genere tantoperē prostratæ tantæ vires sint, edisserit. clarius VIR Nobilissimus atqve Experientissimus DN. D. BERNHARDUS BARNSTORFFIUS, Practicus apud Nos felicissimus laudatissimusqve, Fautor & Amicus Noster æstumatissimus, qvi cum Collega Nostro ac Fautore itidem & Amico honoratissimo DN. D. JOH. BACMEISTERO, Prof. Publ. & Facultat. Med. Gratiōss. SENIORE &c. Aegræ adfuit; qvi etiam utriqve nihil intermiscere eorum, qvæ malo vehementiori depellendo adhiberi unqvā posse videbantur. Sed audiamus illum loquentem:

Defluxiones humorum acriorum à Capite ad Artus, brachium scil. dextrum & pedem sinistrum, nec non ad infimam abdominis partem, sensibiliter delabentes, ibidemqve dolores intensissimos ac sævissimos excitantes, in causa fuerunt, quod Beata Nostra in Domino defuncta, ante legitimum à natura constitutum pariendi tempus, Filiolam satis elegantem, omnino tamen debilem, nec diu post acceptum sacrum Lavacrum superstitem, in lucem ediderit. Quemadmodum verò in ejusmodi puerperiis plura solent mulieribus accidere incommoda; ita etiam piissime Functā nostrā ab iisdem non fuit libera. Suppressus quippe lochiorum fluxus, secundinarumqve retentio varia induxit symptomata: febrem puta continuam, sitim, suffocationes uterinas, anxietates præcordio.

cordiorum, respirationem difficilem, dolorem capitis intolerabilem, paralyfin brachii dextri, & pedis sinistri: quibus omnibus ultimo se se adjuvaverunt insilius epileptici, cum tremore totius capitis, stertore oris ac motibus convulsivis artuum. Quae Symptomata omnia tanta cum vehementia Nostram excruciarunt, ut sublatis tandem viribus, & medicamentis ex Arte licet à Nobiliss. & Excell. DN. D. BACMEISTERO Prof. longe Celeberrimo & me praescriptis, nec quicquam juvantibus, die 9. Februarii cum maximo suorum dolore, mortalitatis suae terminos complere coacta fuerit.

Hac ille. Ita vero est, complevit mortalitatis suae terminos, immortalis nunc facta; superavit VÆ omne, cui aeternum nunc BENE est. Sed TE quam video concussam, Mœstissime VIDUE, perturbatumque; Tua facere Augustini illa, Amicum optimum lugentis, quid obstat, quin possim; Miror, ceteros mortales vivere, quia illa, quam quasi non morituram dilexeram, mortua est, & me magis, quia illi alter eram, vivere illam miror. sensi animam meam & animam illius, unam fuisse animam in duobus corporibus, & ideo mihi horrori est vita, quia nolo dimidius vivere. Neque in vitium quis vertet luctum Tuum, sed temperatum tamen. Cogitabis, quoties in memoriam redibit Tuam emortalis TUÆ dies, reddendum DEO fuisse, quod DEI erat! DEO, potenti rursus, ut Bernhardus *serm. 3. de sept. fragm.* loquitur, in redditione. Iniquus essem, inquires (ad plico Seneca illa Christiane magis & pie quæ lib. de Consol.

lat. ad Polyb. c. 29. habet), si muneris divini arbitrium
danti DEO non relinquerem; avidus forem, si non
lucri loco haberem, quod accepi, sed damni, quod
reddidi. Ingratus vocari possem, si injuriam vocarem
finem voluptatis; emoræ mentis homo, si nullum fru-
ctum putarem bonum nisi præsentium, si non in-
præteritis acquiescerem, & ea certiora prædicarem, quæ
abierunt, quia de illis ne desinant timendum non est.
Quod ergo habuerim bonam uxorem, in summis bo-
nis pono. Non est quod cogitem, quanto diutius ha-
bere potuerim, sed quamdiu habuerim. DEUS illam mi-
hi non mancipio dedit, sed commodavit; cum visum
est deinde, repetiit, nec meam in eò satietatem secu-
tus est, sed suam legem. Gaudeo itaque habuisse me tam
bonam uxorem & usum fructum ejus, quamvis brevior
voto meo fuerit, boni consulo. *Malus judico* (uti non
malè Epictetus pergit) *illud, quod DEUS vult, quam quod*
ego: Adhæreo illi, ut Minister & pedisequus, cum illo deside-
ro, cum illo expeto: denique quod ille vult idem & ipse vo-
lo. O det! det, qui Dator est Bonorum omnium prom-
ptissimus, ut tam pacate Tecum, Collega honoratissime,
Cognati Agnatiq; omnes, quos Mors hæc insperata cruciat,
hanc meditari diem possint, quæ seculum illud adiit BE-
ATISSIMA, in quo omnis annorum cessat numerus,
nilq; est, nisi FELIX CONSTANTIA. Restat Exequialis
dies; quæ varia se obferunt, quæ ORBATO UXORE
MARITO venire in mentem valent. Audit bonū inter
omnes elogium, & si unquam, certe de FUNCTA No-
stra verissimum. Semper amavit Deum abs Deo ama-
ta semper. Nil terras morata, celestibus usque dele-
ctata fuit. De prædicant Tempia devotionem, evehunt
miseri auxilium, extollunt singuli benevolentiam,
Nemo est, qui non laudet, qui non bona quævis de-

LEMBKE

LEMBKENIA hâc die jure meritoq; pronunciet. Dar-
 exemplar Sincerissimi amoris Conjugalis potest; docere;
 itemq; viderunt, omnes, quanto animo dolores & mor-
 tem ipsam y superent, quorum mentem frequens mor-
 tis, antequam fores pulset, consideratio distinet. Verbo;
 digna quoq; LEMBKENIÆ VIRTUS EST (italiceat
 Gramondi illa p. 142. imitari), QVAM POSTERI-
 TAS SCIAT. Nec ignorabit posteritas, si unicâ vo-
 ce omnia laudum capita complexus, dixerit: *MENTEM
 IPSIUS NIL MORTALE UNQVAM OPTASSE*. Unde jam
 particeps ejus facta, quod præoptavit quoad vixit; atq; v-
 id; alterum est, quo hâc die exequiarum TRISTISSIMUS
 MARITUS excitari solet. Vivit in sinu Abrahæ DUL-
 CIS CONJUX, ubi certa est securitas, secunda tranqvil-
 litas, beata æternitas, æterna beatitas. Nam (refero;
 quæ in Thesaur Inscr. p. 132. leguntur.)

Cara Viro atq; Deo, rivali à Numine rapta;

Vivet, adhuc vivo Conjuge, Cara Deo.

Et quis omnia distinctim enumerando profari aude-
 quæ in solatium hi ponderati hactenus DIES copiose
 suppeditant? Erigent dicta TRISTES ANIMOS, coeloq; ve-
 dari, quæ dempta sunt Orbi, satis ostendent. Unicum su-
 perest, quod abs VOBIS, CIVES honoratissimi, nobiscum
 expetit atq; expectat meritò, Mœstissimus VIDUUS, ut
 Ipsam hanc, quæ ultima est super terras LEMBKENIÆ U-
 TRIUSQVE & MATRIS & FILIOLÆ, Exequiarum Diem fre-
 quenti decorare comitatu propensius velit. Dicere
 vix satis quimus, quàm lenitum sit *tristitiam*, si non os-
 minem, certè haud exiguum parrem, hoc *opina* *scilicet* pu-
 blicum ac solenne testimonium. Funus Magnum est,
 Magno adeste agmine: Exequiæ NON UNI saltim sed
 DUABUS paratæ sunt, facite, ut ex conventu splendidi-
 ori, geminum omnibus luctum demonstramus, Postu-
 lat

latid Pietas; requirit Familiæ splendor; volunt MOE-
STISSIMI VIDUI merita; qui & unicuique Vestrûm re-
ciproca, utinam verò lætiora inter fata, ipsâ lubentia
lubentius præstabit. P. P. d. 16. Febr. quâ dormitorio
inferebantur LEMBKENIÆ. A. MDCLXXXIV.

Sub Sigillò Rectorat.

Conveniemus in Marian. Æde hor. i.

Sed detur residuum spatiolum monumento LEMBKENI-
ANO, quod inter concatenatissimos labores stylo Nobiliss. KIR-
STENII nobiliss. exprimere impræsentiarum libuit.

Legite amici, pauca sunt.

MARGARETA

Magnif. MEVII & Nobiliss. PUTZSCHLÆ. F.

Excellentiss. LEMBKENII uxor dulcissima.

Nata A. C. cld lde LV. Pentecostati nocte

Nupta ann. LXXIX. XIII. Febr.

Filiorum duorum Mater, duarumque Filiarum,
Sed quarû ultimâ, nō, nisi per duas forte horas superstitē habuit.
Vebementi hinc morbo attrita placidiss. & qs. aliud agens
A. LXXXIV. d. IX. Febr. post. nonam matut.

Et sic tertiâ à partu die expiravit.

Composita que est in D. Maria.

FAMILIÆ MARITIG. NOBILIS splendores

Illustriores sua virtute reddidit, Amores Conjugales

Stavissimis Moribus gratiores.

Non tam elogij monumentive, quàm officij specimen hoc esto.

Amici,

Colligite Nobiscum atque effcite.

Vestra Pietate, & Sanctiore solertiâ

Ex his paucis multa,

Ex parvis magna,

Ex caducis æterna.

SS(O)SS

no quis nostrum neget? Tu perpetuo
 GIS, TUÆ FILIOLÆ, desiderio nunc
 vivis; id certè Cor non tantum Tuum se
 omnium pectora ferit & angit quàm ma
 tamen defunt, quæ Tuo vulnere
 nos suppeditare medicamina docet.
 nere GEIERIÆ, PRIMÆ Consummatissi
 rer Theologi, nunc Beatissimi, GEIERI UX
Lipif.) abs Celeberrimo non minus, ac jam
 nos etiam ex ætate Theologo, CARPZO
 concionis funebreis factam fuisse (*videat*
cu(a)) IDEAM MARITI UXORE ORBAT
 diem Nuptiarum, ad diem mortis & ad
 LUGENTEM VIDUUM ablegari, oble
 eadem nunc mihi vestigia premere; quò
 in Domino FUNCTÆ delineare & ex es
 tium cedant, excerpere commodius pos
 proinde & TE, VIR Consultissime No
 Jcte & Antecessor Inclute, Collega hon
 te omnia ad DIEM Nuptiarum, inque eā
 per singulare DEI beneficium, MEVIAM
 toque. sic verò de stemmate primum erin
 quò elegantissime non ita pridem script
decus ejus mansurumque esse in animis homi
nitate temporum, fana rerum. Ut igit
 amur, quibus hanc lucem ipsa debet, il
 est, ac undiquaque celebratissimum Ge
 gnifici VIRI, DN. DAVIDIS MEVII, Jcti
 habuit quondam S.R. M^{tes} SVECIE Con
 summum Tribunal Wisnariense Vice-P
 nentissimum, **Brönnichow** /
 & Jarrentien Hereditarium &c. nunc ve
 DEUS fovet. Atque HOC PATRE gavi

